

“Водоснабдяване и Канализация” ООД-гр.Варна

Водоснабдяването на Варна датира още от древността. Находки от водопроводи, чешми и бани са открити в древния Одесос. Първият водопровод известен в историята на гр.Варна е построен в периода 139 – 161г. Водопроводите били главно от глинени тръби “клонкове” или облицовани каменни галерии.

През 1894 година бил гласуван закон за благоустрояване на населените места. Три години по-късно се поставя начало на организирано проучване, проектиране, строителство и експлоатация на водоснабдителните дейности в страната. Привличат се чужденци и се правят проучвания за Провадия и Варна. Първият сериозен доклад за модерно водоснабдяване на Варна се прави от тогавашния кмет д-р Пискулиев. След обстойно проучване през 1903г. се полага основния камък на водопровода “Харами-дере”. Каптажът, водопроводът и двата резервоара - Горна и Долна зона са построени две години по-късно. Той е първият модерен водопровод, посредством който се довежда вода от изворите “Харами-дере” при с.Слънчево, “Соук-солар” и “Теке-караач” край Варна. Подадената вода е 30л/сек. Междувременно за нуждите на първата железница Русе-Варна през 1904-1914 г. е построен и водопровода ”Карабунар”. През 1906г. е изготвен първият проект за канализация “Варяк”, а четири години по-късно на 26 май се провежда търг за канализация на града. През периода 1913-1924г. са водоснабдени селищата Вълчи дол, Суворово, Гроздево, Дългопол, Аксаково, Чернево, Кипра, Игнатиево. През 1914г.се прави генерален план за канализация на Варна. Проектът “Варяк” се изоставя и започва строителството на колектори и улични канализации.

През 1935г. се предвижда водоснабдяването на 152 населени места сред които и тези от варненската околия да се извърши чрез групиране или в отделни водоснабдителни групи и подгрупи, съобразно местните условия. Тогава се слага началото на груповото водоснабдяване у нас, като за първи път се използват подземни води с помоща на помпени станции. През периода 1934-36г. е построен и пуснат “Батовският водопровод”. Общият дебит на каптираната вода е 70 - 90л/сек. Батовската система е едно от най-големите постижения за своето време и един от образците за страната. Варна е сред малкото селища през периода, водоснабдявана с помпена станция. 80 % от подаваната към населените места вода е била с помпени станции, което съотношение е валидно и до днес. Този водопровод е бил разчетен да задоволява нуждите на града до 1962г. Бързото развитие на града след 09.09.1944 год. налага нуждата от допълнително водоснабдяване още през 1948г., когато се построяват допълнителни шахтови кладенци в поречието на Батовската река. Това дава началото на едно непрекъснато търсене на водоизточници за водоснабдяването на града.

През 50-те години започва първи етап от построяването на водопровода “Девня-Варна” и първоначално неговото водоподаване е 300л/сек. При втория етап водоподаването достига 600л/сек., а в периода 1986-88г. се реализира трети етап - изграден е стоманения водопровод “Девня-Варна” с 1600 л/сек. По най-новите данни общият капацитет на изворите е 2500-3500 л/с. В момента само един от тях – Вълшебният извор се излива свободно.

Поддържането на ВиК-стопанството минава през много етапи. В началото на 1955г. се създава “Окръжна дирекция ВиК” към тогавашния голям Варненски окръг. За кратко време обектите се хигиенизират и ремонтират. Създават се охранителни зони за каптажите и резервоарите. Благоустрояват се обществените чешми, кладенците и шахтите. Започва разширение на водопроводната мрежа и строителството на нови водоснабдителни обекти. През 1959г. се създават 27 окръжни и три градски дирекции за водоснабдяване и канализация, които 2 год.по-късно прерастват в държавни предприятия “Водоснабдяване и Канализация” на стопанска сметка. На основата на градското предприятие “ВиК” и бюджетното към Окръжния Народен съвет във Варна се образува от 01.01.1965г. стопанско предприятие “Водоснабдяване и Канализация”. Периодът от 1961-65 г. е най-успешният в развитието на “ВиК”. Именно тогава е създадена и диспечерската служба.

На 01.01.1965г. става обединяване на градското и окръжно ”ВиК”. Започва доставката на каналопочистващи и каналокопачни машини, разходомери, нивомери, уреди за обеззаразяване на водата. Постоещи са химико - бактериологична лаборатория, нова административна сграда и нов диспечерски пункт.

През 1969г. започва строителството на Магистралния водопровод “Китка – Варна” с максимален дебит 1800 л/с. Водопроводът е въведен в експлоатация през 1975 год. От него се водоснабдяват над 40 населени места и основно гр.Варна.

При необичайната суша през 1985-1990 год. водата в язовир “Камчия” пада под санитарния минимум и гр.Варна изпитва остра нужда от питейна вода. Въвежда се режим на водоподаването.

“ВиК “ООД Варна стопанисва, експлоатира и поддържа водоснабдителните и канализационните мрежи, системи и съоразения и пречиствателни станции на територията на Варненска област. През последните 10 г. Дружеството е на едно от първите места между предприятията на Варненска област. В него се извършват проектиране, строителство, обновява се мрежата с цел намаляване на загубите и подобряване на услугите за гражданите и фирмите на областта. Областта е една от най-големите в страната със 158 населени места разпределени в 12 общини - за водоснабдяването им са проучени и изградени над 270 бр. каптажи и дренажи, 104 бр. сондажи, тръбни и шахтови кладенци, които се стопанисват и експлоатират от Дружеството. Доставените от Дружеството количества вода за едногодишен период на населението са над 60 мил/м3, а пречистената вода е около 39 мил/м3.

На територията обслужвана от “ВиК” Варна няма населени места без изградени системи за водоснабдяване. Чрез своите специалисти “ВиК” Варна поддържа и обслужва над 4300 км водоснабдителна мрежа, както и около 800 км канализационна мрежа. Във Фирмата работят 1560 специалисти, работници и служители. С цел подобряване организацията на работа е изграден нова структура на Дружеството. Създадени са 10 Експлоатационно-технически района - 6 от тях са на територията на община Варна, а останалите 4 на територията на общините от региона. Собствеността на Дружеството е държавна и общинска, като 51% е собственост на държавата, а останалите 49% са на общините - Аврен, Аксаково, Бяла, Варна, Вълчи дол, Ветрино, Девня, Дългопол, Провадия и Суворово.

В Дружеството се използват най-нови и съвременни технологии, имащи за цел да улеснят труда на диспечерите, инженерите, икономистите и обслужващия персонал.